

Dobrochna Jankowska

Poganice, pow. Słupsk. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 7, 35-36

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Celem badań było sprawdzenie uzyskanych danych co do zagęszczenia osadnictwa poszczególnych kultur, zróżnicowania zasięgów tych kultur oraz stopnia zniszczenia obiektów. Założono 8 wykopów / 5 x 5 m/, które były tak usytuowane, by mogły uchwycić: centrum występowania każdej kultury, jej peryferie i pogranicze zasięgu oraz obszar braku jej występowania.

We wszystkich otwartych siedmiu odcinkach / wobec planowanych ośmiu/ odkryto w sumie 26 obiektów archeologicznych, co relatywnie należy uznać za wskaźnik bardzo wysoki biorąc pod uwagę małe rozmiary wykopów, ich duży rozrzut / ok. 400 m/ wobec wielkości stanowiska / ca 600 x 250/. Wśród wymienionych obiektów wyróżniono jamy kultury pucharów lejkowatych, ceramiki promienistej, z wczesnego okresu epoki brązu, kultury trzcinieckiej, łużyckiej i z wczesnego średniowiecza. Czterech obiektów nie zaklasyfikowano chronologicznie i kulturowo ze względu na brak materiału zabytkowego.

Sondaż w Podgaju potwierdził dane uzyskane ze szczegółowego rozpoznania powierzchniowego. Odkryto obiekty prawie wszystkich wyróżnionych w materiale powierzchniowym kultur / z wyjątkiem wstęgowych i kultury przeworskiej/, zgodnie z przewidywaniami okazały się tak stopień zagęszczenia osadnictwa poszczególnych kultur jak też zasięgi ich występowania. Już teraz, po wstępnej analizie uzyskanych informacji można przyjąć, że zastosowana w Podgaju 4 metoda rozpoznania powierzchniowego zdała egzamin i że może być szczególnie przydatna przy planowaniu rozmieszczenia wykopów we wstępnej fazie badań wykopaliskowych. Jest ona również godna polecenia przy badaniach struktury zwartych terytorialnie zgrupowań i skupień osadniczych. Z dokładnym określeniem stopnia wiarygodności powyższej metody należy jednak się wstrzymać do całkowitego opracowania rezultatów przedstawionych badań.

PODZAMCZE - WIERUSZÓW , pow. Wieruszów

Stanowisko 1

patrz

okres halsztacki

POGANICE, pow. Ślupsk

Stanowisko 4

Katedra Archeologii Uniwersytetu
im. A. Mickiewicza w Poznaniu
Konserwator Zabytków Archeologicznych w Koszalinie

Badania prowadziła mgr Dobrochna Jankowska.
Finansował Uniwersytet im. A. Mickiewicza w
Poznaniu i WKZ w Koszalinie. Trzeci sezon
badań. Osada kultury pucharów lejkowatych.

Badania miały na celu rozpoznanie intensywności osadnictwa między badanymi w latach poprzednich "centrami osadniczymi" oraz sprawdzenie zasięgu osadnictwa na osi W-E na wysokości cmentarzyska Łupawa stanowisko 15. Poza tym prowadzono dalsze rozpoznanie "centrum północnego". Prace wykopaliskowe prowadzone były metodą dużych sondaży, których ogółem założono 55 na obszarze 12 ha.

Stwierdzono, że osadnictwo kultury pucharów lejkowatych dochodzi do krawędzi doliny Łupawy. Teren bezpośrednio przylegający do niej nie był zamieszkały, natomiast lokowano tu pracownie krzemieniarskie i, być może, prowadzono wstępną obróbkę narzędzi kamiennych. Najintensywniej zasiedlone było nieznaczne obniżenie, biegnące południkowo m.w. w połowie szerokości terasy. Przerwy w zabudowie neolitycznej nie przekraczają tu 50 m. W bezpośredniej okolicy cmentarzyska ślady osadnictwa uboższą, występującą w formie pojedynczych jam i palenisk, oraz trudnych na razie do zinterpretowania układów kamieni.

Odkryto kolejne " centrum osadnicze" - zachodnie, charakteryzujące się mieszanym, słupowym naziemnym i ziemiankowym typem zabudowy. W jamach występuje tu niespotykana gdzie indziej ilość materiału / ceramika, krzemienie, uszkodzone narzędzia kamienne/, według wstępnych ustaleń odpowiadającego czystej fazie wióreckiej.

Warte odnotowania jest wystąpienie w jamach " centrum południowego" miedzianej siekierki oraz kamienia żarnowego z płaskim "deskowatym" rozcieraczem, a w " centrum północnym" pracowni kamieniarskiej wytwarzającej siekierki.

Badania będą kontynuowane.

POZNAN-KOMANDORIA

patrz średniowiecze

PULAWY -WŁOSTOWICE

patrz

okres wpływów rzymskich

RACIBÓRZ - STUDZIENNA

Stanowisko 2

Institut Archeologii Uniwersytet Jagielloński,

Muzeum w Raciborzu

Badania prowadził mgr Andrzej Rachwaniec. Finansowało PPRN w Raciborzu. Drugi sezon badań. Osiedle kultury pucharów lejkowatych oraz osiedle kultury łużyckiej z okresu hal-sztackiego.

Stanowisko położone jest na południowy - zachód od miejscowości, za zabudowaniami ul. św. Floriana.

Celem badań było zabezpieczenie stanowiska od strony zachodniej / skraj zwirowni/ oraz rozstrzygnięcie kwestii chronologii. osady, jak również jej zasięgu w kierunku wschodnim.

Przekopano metodą wykopów 5 x 5 m obszar o powierzchni 2,75 ara. W sumie natrafiono na 29 obiektów osadniczych / nr 58-83, 55, 56, 26/ oraz odsłonięto 16